

Мария Настева-Рохлева
учителка Дев. земед. гимназия
А Й Т О С
24.IV . 1950 г.

Институт
ХРИСТО СМИРНЕНСКИ
ул. Аксаков 7-а
С О Ф И Я

№ 128

Братовчедка съм на Христо Смирненски -от две сестри деца.
Рядко съм се виждала с него, понеже живеех с семейството си в Пазарджик, а трудно можехме да отделим средства за по-често ходене на гости у средници. Помня Христо, когато идва на гости у нас , в Пазарджик. Толкова силни впечатления ми направи тогава, че още ми са пресни спомените, макар че това беше твърде отдавна

Смирненски беше извънредно впечатлителен, жив, отзивчив.

Един ден пожела да излезем на разходка. Минахме през главната улица през моста на Марица и тръгнахме по брега на реката. Като се заглежда често ме питаше: "а това какво е ?" -Туй здание е прогимназията ни-шаба. "Шаба ли? Чудно ! Колко хубави имена има за училище, а прогимназията ви стои без име!"

Вървяхме бавно. Все намираше нещо забавно да разправя. И декламира! И сериозно се интересува дали имаме ^{петарки} изградени в училището за комунистическа просвета.

-Олелеее Христо, колко работи знаеш!, се удивлявах аз.

Стана"му много смешно : " Олелеее ,Мико, заще ти се види толкова чудно, че знаая!/тогава бях ученичка в IV кл./

След това получих една картичка от него, която още си пазя като спомен с два реда : " Олелеее.....Мико.....

Христо".

С другарски поздрав:

Воронцов

